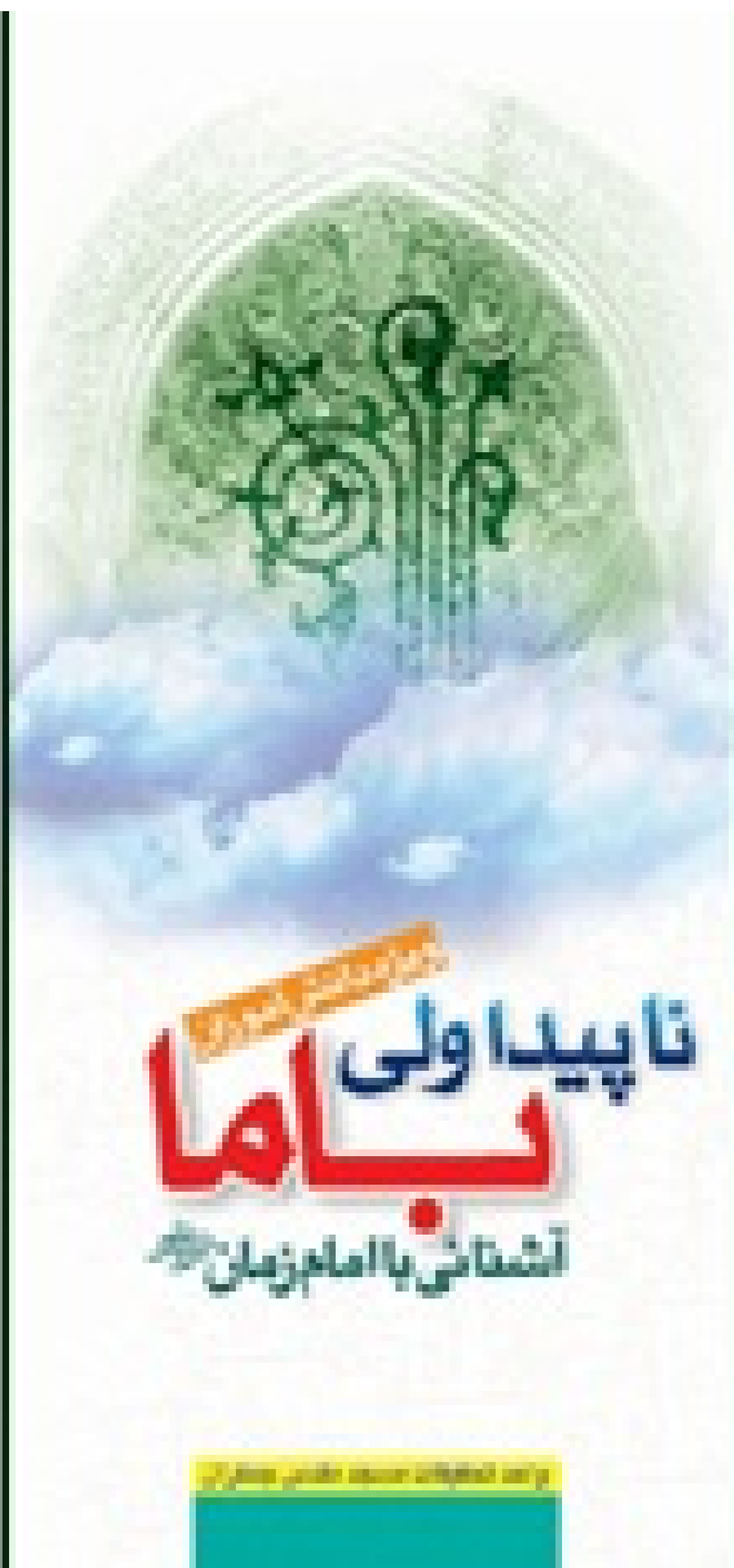

ناپیدا ولی
با ما
آشنایی با امام زمان

بسم الله الرحمن الرحیم

ناپیدا ولی با ما

نویسنده:

واحد تحقیقات مسجد مقدس جمکران

ناشر چاپی:

مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

ناپیدا ولی با ما

مشخصات کتاب

عنوان و نام پدیدآور : ناپیدا ولی با ما!/ واحد تحقیقات مسجد مقدس جمکران مشخصات نشر : قم مسجد مقدس صاحب الزمان (جمکران ۱۳۸۴. مشخصات ظاهری : ۷۰ ص ۹/۵×۱۹ س م. فروست : آشنائی با امام زمان ع ۱۳. شابک : ۲۵۰۰ریال ۹۶۴-۶۷۰۵-۰۲-۲ : ؛ ۱۰۰۰۰ ریال (چاپ دوم) ؛ ۲۰۰۰ ریال (چاپ سوم) ؛ ۳۰۰۰ ریال (چاپ ششم) وضعیت فهرست نویسی : فاپا (چاپ پنجم) یادداشت : چاپ دوم ۱۳۷۸. یادداشت : چاپ سوم ۱۳۸۲. یادداشت : چاپ پنجم. یادداشت : چاپ ششم:تابستان ۱۳۸۵. یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس موضوع : محمدبن حسن عج ، امام دوازدهم ۲۵۵ق - موضوع : مهدویت شناسه افزوده : مسجد جمکران واحد تحقیقات رده بندی کنگره : BP۲۲۴/۴ /ن ۲ رده بندی دیویی : ۲۹۷/۴۶۲ شماره کتابشناسی ملی : م ۷۷-۴۲۱۰

پیشگفتار

«یا صاحب الزّمان ادرکنا»

آشنایی با امام زمان علیه السلام، بهترین وسیله و مطمئن ترین راه برای رسیدن به شناخت خدا است. «هرکس خدا را بخواهد، از شما آغاز می کند، و هرکس او را یگانه شمارد، تنها سخنان شما را بپذیرد؛ و هرکس آهنگ او داشته باشد، رو به شما آورد».(۱)

آشنایی با امام زمان علیه السلام؛ مقدّمه دوست داشتن او و دوست داشتن او، مقدمه ای برای دوست داشتن خدا است.

«هرکس شما را دوست بدارد خدا را دوست داشته است».(۲)

آشنایی با امام زمان علیه السلام؛ راهی برای رهایی از قید و بند جاهلیّت است. با شناخت امام زمان علیه السلام دین را، قرآن را و همه معارف الهی را می توان شناخت؛ در حالی که بدون شناسایی او، شناخت دین، فهم قرآن و درک معارف

عقیم می ماند و نجات از جاهلیّت میسّر نیست.

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله فرمود:

«هرکس بمیرد و امام زمانش را نشناخته باشد، به مرگ زمان جاهلیّت مرده است».(۳)

آشنایی با امام زمان علیه السلام؛ دست آویزی استوار برای دست یابی به هدایت و نجات از ضلالت و گمراهی است.

«خدایا! حجّت خویش را به من بشناسان، که اگر تو حجّت خود را به من نشناسانی، از دینم گمراه خواهم شد».(۴)

بدون شناخت امام زمان علیه السلام، شناخت سیرت و راه او ممکن نیست، و بدون شناخت سیره و طریقه او، شناخت شریعت میسّر نیست. و بدون شناخت شریعت، دست یابی به سعادت دنیا و آخرت محال خواهد بود.

امام زمان علیه السلام را باید شناخت، با آرمان ها و اهداف او آشنا شد، و برای یاری او آماده گشت؛ زیرا او تنها امام حاضر و ناظر بشریّت است. او تنها باقی مانده خدا در زمین، و گوهر پاک زاده پیامبران علیهم السلام، و یگانه بازمانده نسل پیشوایان معصوم علیهم السلام است.

زندگانی شگفت او، غیبت پر رمز و راز او، طول عمر معجزه آمیز او، و ظهور نورانی و حیات آفرین او، همگی زمینه ساز استثنایی ترین و پربارترین فصل تاریخ انسان ها بلکه والاترین و مهم ترین فراز تاریخ آفرینش؛ یعنی «حاکمیّت توحید در سراسر گیتی» است. به امید آن روز!

«میلاد نور»

در جوّ هراس ناک شهر سامرّا، و دور از چشم جاسوسان و گماشتگان حکومت جور عبّاسی، آخرین خورشید آسمان ولایت در سحرگاه روز جمعه پانزدهم شعبان سال ۲۵۵ هجری قمری، در خانه کوچک امام حسن عسکری علیه السلام طلوع کرد.(۵)

او در اولین لحظات ولادت به یگانگی خدا و نبوّت پیامبرصلی الله علیه وآله شهادت داد و در هفتمین روز در آغوش پدر بزرگوارش آیه شریفه قرآن را

قرائت نمود:

«وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِى الاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثِينَ».(۶)

او را بر حسب وصیّت پیامبرصلی الله علیه وآله و مطابق احادیث بشارت آسا، «محمّد» نام نهادند، تا نه فقط با سیمای زیبایش - که بیش ترین شباهت را به رسول اللّه صلی الله علیه وآله داشت - بلکه با نام ومرامش نیز یاد آور آن آخرین پیامبر بزرگ الهی باشد و آینه تمام نمای جدّش خاتم انبیاصلی الله علیه وآله گردد. کنیه اش را نیز به همین مناسبت «ابوالقاسم» نهادند؛ اگر چه به مناسبت های دیگر کنیه های ابوجعفر، ابوعبداللّه و ابوصالح نیز به آن افزوده شد.

مهدی، قائم، منتظر، صاحب العصر، صاحب الامر، صاحب الزّمان، بقیه اللّه، حجت اللّه، منصور، خلف صالح، موعود، از مشهورترین القابی هستند که در کتب حدیث و دعا و کتب تاریخی در مورد امام زمان علیه السلام به آن ها تصریح شده است.

«فضیلت پدر»

حضرت ابو محمد امام حسن عسکری علیه السلام که در طی دو دهه عمر شریف خویش، جز مرارت و سختی ندیده و در مبارزه پیدا و پنهان علیه حکومت جابرانه عبّاسیان، همواره گرفتار حبس و مراقبت شدید آنان بوده است، در بیست و سوّمین سال عمر با برکت خود، با مشاهده ولادت اولین و آخرین فرزند خویش، شادمان از انجام وعده قطعی خداوند، خطاب به اصحاب فرمود:

«ستم گران پنداشتند که می توانند مرا بکشند، تا این نسل منقطع گردد! آنان قدرت خدا را چگونه یافتند».(۷)

با ولادت حضرت مهدی علیه السلام یکی از حسّاس ترین و پرتحرّک ترین بخش های امامت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام آغاز شد، آن بزرگوار علیرغم همه فشارهای حکومت و مراقبت های مأموران، با زیرکانه ترین اسلوب ها و بهره گیری از امین ترین اصحاب خویش به شکل های مختلف کوشید

تا همه شیعیان و موالیان اهل بیت علیهم السلام را از ولادت قائم آل محمدعلیه السلام با خبر سازد و به مناسبت های گوناگون آنان را با چهره امام پس از خویش آشنا گرداند.(۸)

«کرامت مادر»

بزرگ زاده ای از نسل دو تن از بزرگ ترین شخصیت های اجتماعی - مذهبی رومیان، میلکه، دختر «یشوعا» فرزند قیصر روم، که مادرش نیز از فرزندان حضرت شمعون، وصی حضرت عیسی مسیح علیه السلام بود، افتخار مادری حضرت مهدی علیه السلام را یافت.

او به دنبال ماجرایی شگفت که باعث به هم خوردن مراسم ازدواجش با یکی از بزرگ زادگان قیصر شد، پیامبرصلی الله علیه وآله را در خواب دید و به پذیرش اسلام افتخار یافت و در جریان یکی از جنگ ها خود را در زمره اسیر شدگان رومی به مرکز حکومت عباسیان (بغداد) رسانید و در آنجا به امر «امام هادی علیه السلام» توسط «بشر بن سلیمان» خریداری شد و در خانه آن امام بزرگوار به همسری امام حسن عسکری علیه السلام درآمد.

او را به نام های «نرجس»، «سوسن»، «ریحانه» و «صیقل» ذکر کرده اند.(۹) عفّت، ایمان، طهارت، نیکویی اخلاق و رفتار او به اندازه ای بود که «حکیمه خاتون» که خود فرزند امام و خواهر امام و عمّه امام بود، در تکریم و بزرگداشت او می کوشید و حضرت امام هادی علیه السلام همواره از او به نیکی یاد می فرمود.

پیش از این ها نیز امیرالمؤمنین علیه السلام و امام صادق و امام محمد تقی علیهما السلام، از ا و با عنوان های خِیَرَهُ الْإِماء (برگزیده از کنیزان) و سیّده الْإِماء (سرور کنیزان) یاد نموده بودند.

در مدّت حمل، هیچ اثری بر مادر امام زمان علیه السلام پدیدار نبود و فقط در آخرین شب بود که امام حسن عسکری علیه السلام از

حضرت حکیمه درخواست کردند که:

«ای عمّه! امشب افطار را پیش ما قرار بده؛ زیرا خدای عزّوجلّ امشب تو را به ولادت ولیّ و حجّت خویش شادمان خواهد ساخت».(۱۰)

«آغاز امامت»

زمانی که یازدهمین پیشوای معصوم مسلمانان به زهر جفای معتمد، خلیفه ستمگر عبّاسیان، در سنّ بیست و هشت سالگی به شهادت رسید، حضرت مهدی علیه السلام کودکی پنج ساله بود.(۱۱)

آغاز امامت حضرت مهدی علیه السلام در خردسالی با توجّه به اعجاز الهی و قدرت خدادادی اعجاب برانگیزی که در وجود هر امام معصوم به ودیعت نهاده شده، امری شگفت و قابل تردید نیست.

به ویژه که در تاریخ نمونه هایی بارز از این قبیل تکرار شده و مورد قبول و تصدیق همگان است. آن چنان که قرآن کریم درباره حضرت یحیی علیه السلام می فرماید:

«وَآتَيْناهُ الْحُكْمَ صَبِيّاً»؛(۱۲)

«ما در کودکی او را به نبوّت و حاکمیت رساندیم».

و درباره حضرت عیسی علیه السلام حکایت سخن گفتن او را در گهواره نقل می فرماید:

«قالَ اِنِّی عَبْدُ اللَّه آتانِیَ الْكِتابَ وَجَعَلَنِی نَبِیّاً»؛(۱۳)

«گفت: من بنده خدا هستم و او به من کتاب عنایت کرده و مرا پیامبر قرار داده است.»

«غیبت صغری»

همان دلایلی که باعث شد ولادت امام زمان علیه السلام از دشمنان و مخالفان مخفی بماند، سبب غیبت او نیز گشت.

امام زمان علیه السلام را در روایات به حضرت موسی علیه السلام تشبیه کرده اند(۱۴) که فرعونیان به انگیزه از بین بردن او همه زنان حامله و همه شیرخوارگان آن دوران را مورد هجوم قرار دادند و همه پسران نوزاد را از دم تیغ گذراندند.

عبّاسیان برای حفظ پایه های حکومت غاصبانه خویش و جلوگیری از پدید آمدن آخرین وصی پیامبرصلی الله علیه وآله که از بین برنده همه ستمگران و جبّاران معرفی شده بود، برای هر جنایتی آمادگی داشتند.

در سال ۲۶۰ ه ق که حضرت مهدی علیه السلام از حجره بیرون آمد و عموی خود «جعفر کذّاب» را به کنار زد و بر جنازه

پـدر بزرگوارش نماز خواند(۱۵) و بـا این عمـل آغـاز امـامت خویش را اعلاـم فرمود، عوامل حکومت عبّاسـی به فکر دسیسـه افتادند و به شهادت او کمر بستند.

خداوند متعال آخرین حجّت خویش را با قدرت مطلقه خود از همان آغاز امامت، در پس پرده غیبت قرار داد تا او را از توطئه های دشمنان در امان بدارد و از کشته شدن او جلوگیری به عمل آورد.

«یُرِیدُونَ لِیُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْواهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ کَرِهَ الْکافِرُونَ».(۱۶)

«می خواهنـد نور خدا را با دهان هایشان خاموش کنند؛ در حالی که خداوند نور خویش را کامل خواهد ساخت، اگر چه برای کافران ناخوشایند باشد.»

«داستان ساختگی سرداب»

در سـامرا، در جوار بارگـاه مقـدس امام هادی و امام حسن عسـکری علیهما السـلام سـردابی هست که به عنوان محل برگزاری نمـاز توسـط سه امـام بزرگوار مـا حضـرت امـام هـادی و امـام حسن عسـکری و امام زمان علیهم السـلام مورد احترام است. اما متأسـفانه برخی نویسـندگان و تاریـخ نگـاران اهـل سـنّت، داسـتانی ساختگی را مبنی بر غایب شـدن امام زمان علیه السـلام در سرداب در نوشـته های خویش آورده و با متّهم ساختن شـیعیان به انتظار خروج امام زمان علیه السلام از سرداب، آن را مسخره کرده و شیعه را مورد انتقاد قرار داده اند.(۱۷)

در پاسـخ به این بی احترامی هـا، دانشـمندان شـیعه هم بـا تحقیق و اسـتدلال، نحوه تلقی آنـان را انکار کرده انـد. در این جا به جواب مرحوم علامه امینی اکتفا می کنیم که در «الغدیر» فرموده است:

«... و تهمت سـرداب، تهمتی زشت تر است،... شـیعه اصـلاً اعتقاد ندارد که امام علیه السـلام در سرداب غیبت کرده است. و نه آن ها بوده اند که او را غایب گردانیده اند و نه آن امام معصوم علیه السلام از سرداب ظهور خواهد کرد،

بلکه اعتقاد شیعه به مدد روایات بر آن است که او از مکه معظمه و برابر کعبه ظهور خواهد کرد، و هیچ کس به سرداب قائل نیست... و ای کاش سازندگان قصّه سرداب در این دروغ فاحش همگی بر یک رأی می بودند تا نشانه های ساختگی بودن آن رسوایشان نمی ساخت، و چنین نبود که یکی از آن ها سرداب را در حلّه و دیگری در بغداد و آن دیگر در سامرا بداند و برخی هم از آن اظهار بی اطّلاعی کنند.(۱۸)

«نایبان خاص»

اشاره

غیبت صغری تا سال ۳۲۹ هجری قمری طول کشید.(۱۹) در مدت ۶۹ سال، اگر چه حضرت مهدی علیه السلام از دید کلیّه دشمنان مخفی بودند، لکن تعداد چهار نفر از یاران و اصحاب خاص ایشان، با او در ارتباط همیشگی بودند و سؤالات و مشکلات مردم را به حضور حضرت عرضه داشته و پاسخ آن بزرگوار را به مردم می رساندند. که نایبان خاص ایشان عبارت بودند از:

۱ – عثمان بن سعید عمروی

وی از یازده سالگی در خدمت امام هادی علیه السلام به سر می برد و بعدها با تظاهر به روغن فروشی در اوج خفقان حکومت متوکّل و سایر حاکمان جور عبّاسی بیش ترین نقش را در انتقال معارف به شیعیان بر عهده گرفت. او که از وکلا و نوّاب دو امام پیشین بود، به عنوان اوّلین نایب خاصّ حضرت مهدی علیه السلام معرفی شد. او در سال ۳۰۰ هجری قمری درگذشت و در بغداد مدفون شد.(۲۰)

۲ – محمّد بن عثمان عمروی

وی پس از فوت پدر، افتخار نیابت خاص از امام زمان علیه السلام را یافت. او که چندین کتاب در فقه و حدیث نگاشته است، چندین بار مورد تأیید خاص قرار گرفت و حضرت مهدی علیه السلام درباره اش فرمود:

«إِنَّهُ ثِقَتِی وَکِتابُهُ کِتابی»(۲۱)؛

«او مورد اطمینان من است و نوشته او نوشته من است.»

او در آخر جمادی الاول سال ۳۰۵ هجری قمری درگذشت.

۳ – حسین بن روح نوبختی

محمّد بن عثمان، چندی قبل از فوت خویش، به امر امام علیه السلام او را به سفارت و نیابت معرفی نمود. او از بزرگان اهل علم و مشهور به فضیلت و تقوا بود.

مناظراتی که از او نقل شده است، دلالت بر قدرت روحی و کثرت دانش او دارد. وی چنان با اراده و با استقامت بود که یکی از دانشمندان معاصرش درباره اش گفت:

«اگر دشمنان، او را ریز ریز کنند او امام زمان علیه السلام را به آنان نشان نخواهد داد».(۲۲)

وی بیست و یک سال در مقام نیابت خاص باقی ماند و در سال ۳۲۶ هجری قمری درگذشت و در «بغداد» مدفون گشت.(۲۳)

۴ – علی بن محمّد سمری

در عظمت مقام او کافی است که با وجود شخصیّت های عظیم علم و تقوا و مؤلّفان گران قدری هم چون «محمّد بن یعقوب کلینی» صاحب «کافی»، تنها او افتخار نیابت خاص امام زمان علیه السلام را پیدا کرد.

شش روز قبل از وفات او امام زمان علیه السلام در نامه ای از مرگش خبر داده و شروع غیبت کبری را به اطلاع مسلمانان رساند.(۲۴)

او در نیمه شعبان سال ۳۲۹ هجری قمری به جوار رحمت حق انتقال یافت.(۲۵)

«غیبت کبری»

دوران ۶۹ ساله غیبت صغری به عنوان مقدمه ای برای غیبت کبری، و فصلی کوتاه برای آماده سازی مردم جهت تحمل غیبتی طولانی به شمار می رود.

این غیبت کبری که تاکنون حدود یازده قرن طول کشیده، از چند جهت با غیبت صغری اختلاف دارد:

۱ – زمانش بسیار طولانی تر از آن است.

۲ – کسی به عنوان نیابت خاصّه با امام زمان علیه السلام ارتباط ندارد.

۳ – فقیهان جامع الشّرایط – که ویژگی های آنان در کلام امام صادق و امام عسکری و امام زمان علیهم السلام آمده است(۲۶) – به عنوان والیان و نایبان عام امام زمان علیه السلام عهده دار حکومت اسلامی در عصر غیبت بوده و مسئولیّت دفاع از اسلام و مسلمین و اجرای احکام و حدود الهی و رهبری کلیّه امور اجتماعی و اقتصادی مسلمین بر عهده آنان گذاشته شده است؛ که از آن به «ولایت فقیه» تعبیر می شود.

۴ – پایان یافتن آن به آماده شدن مردم و فراهم گشتن شرایط برای حکومت واحد جهانی بستگی دارد.

۵ – مدّت آن را هیچ کس جز خدای متعال نمی داند و مقدار زمان آن در هیچ حدیثی ذکر نشده و تعیین کنندگان وقت ظهور – که تعیین کنندگان مدّت غیبت نیز محسوب

می شوند - دروغگو و افترا زننده شمرده شده اند(۲۷).

«برخی از حکمت های غیبت»

توضیح

این که به حقیقت چرا امام زمان علیه السلام در پس پرده غیبت پنهان گشته، به اراده حکیمانه خداوند بستگی دارد و از اسرار پیچیده نظام هستی به شمار می رود.(۲۸)

با این همه آنچه در برخی احادیث به عنوان حکمت های غیبت ذکر شده است، می تواند با اشاره به برخی عوامل مؤثر در غیبت، موجب تذکّر و عبرت آموزی و چاره اندیشی بندگان خدا باشد:

۱ - سنّت الهی

امام صادق علیه السلام فرموده است:

سنّت هایی که در مورد غیبت پیامبران علیهم السلام اتفاق افتاده، همگی به طور تمام و کمال در مورد قائم ما اهل بیت، به وقوع خواهد پیوست.(۲۹)

۲ - حفظ جان امام و خوف از کشته شدن او

که در حقیقت به معنی از بین رفتن پیام او و نافرجام ماندن مأموریت های او در حاکمیّت بخشیدن به اسلام و قرآن است(۳۰).

امام صادق علیه السلام در پاسخ سؤالی درباره وجه غیبت امام زمان علیه السلام می فرماید:

«از کشته شدن خویش می ترسد».(۳۱)

۳ - آمادگی جهانی برای پذیرش حکومت اسلام و محو سلطه مستکبران

امام زمان علیه السلام می فرماید:

«من در زمان ظهورم، در حالی قیام می کنم که بیعت و پیمان هیچ طاغوتی بر گردنم نیست.(۳۲)

۴ - آزمایش مردم

پیامبرصلی الله علیه وآله فرموده است:

«در غیبت مهدی علیه السلام کسی بر اعتقاد به امامتش ثابت نمی ماند مگر آن که خداوند قلبش را به ایمان آزموده باشد».
(۳۳)

۵ – گناهان مردم و عدم آمادگی آنان

«امام زمان علیه السلام خود را به خورشیدی تشبیه می فرماید که ابرها آن را پوشیده باشند».(۳۴)

وقتی خاصیت وجود امام زمان علیه السلام چون خورشید، نور افشانی و اعطای فیض است، ابرهای پوشاننده، جز گناهان و قدر ناشناسی مردم چه می تواند باشد؟

«ویژگی های غیبت»

این که غیبت امام زمان علیه السلام چگونه است و چه خصوصیاتی دارد، در برخی از احادیث معصومین علیهم السلام مورد بحث قرار گرفته، لکن هرگز نمی توان از مجموعه این احادیث به تصویری روشن و قطعی از چگونگی غیبت آن بزرگوار دست یافت. از این رو آنچه در پی می آید، تنها بیان گر برخی از این ویژگی ها است:

۱ – همانند خورشید است، آن زمان که ابرها آن را پوشانیده باشند.

«کَما یَنْتَفِعُونَ بِالشَّمْسِ إِذا سَتَرها سَحاب».(۳۵)

۲ – مردم او را می بینند ولی نمی شناسند.

«یَجْعَلُ اللَّهُ بَیْنَهُ وَبَیْنَ الْخَلْقِ حِجاباً یَرَوْنَهُ وَلایَعْرِفُونَهُ».(۳۶)

۳ – هر سال در مراسم حج شرکت می کند و در عرفات می ایستد و به دعای مؤمنین آمین می گوید.

«وَإِنَّهُ لَیَحْضَرُ الْمُوسِمَ فِی کُلِ سَنَهٍ وَیَقِفُ بِعَرَفَهَ فَیُؤَمِّنُ عَلی دُعاءِ الْمُؤْمِنِ».(۳۷)

۴ – اگر چه شخص او از دیدگان مردم غایب می گردد لکن یاد او از دل هایشان نمی رود.

«إِنْ غابَ عَنِ النّاسِ شَخْصُهُ فِی حالِ هُدْنَهٍ لَمْ یَغِبْ عَنْهُمْ مَثْبُوتُ عِلْمِهِ».(۳۸)

۵ – بسیاری از شیفتگان و دل دادگان، توفیق دیدار و شناخت او را یافته اند.(۳۹)

۶ – مکان مشخّصی ندارد و بیش تر در صحراها و اطراف شهرهای نامشخص زندگی می کند.

۷ – او به دور از مساکن ستم گران و به طور ناشناخته، همچون سایر انسان ها، در مسکنی خاص به سر می بَرَد و همانند مردم به غذا، پوشاک و استراحت نیازمند است و بنابر قولی، همسر و فرزند نیز دارد.

۸ – در مجالس مردم شرکت می کند و بر

فرش های آنان قدم می گذارد و در کوچه و بازارهایشان راه می رود.

۹ - گاهی حکمت الهی اقتضا می کند که امام زمان علیه السلام در مکانی حاضر باشد، ولی دیده نشود.

امام رضاعلیه السلام فرمود:

«لایُری جِسْمُهُ».(۴۰)

و امام صادق علیه السلام فرمود:

«یَغِیبُ عَنْکُمْ شَخْصُهُ».(۴۱)

و گاهی حکمت بر آن است که دیده شود، لکن شناخته نشود.

محمد بن عثمان عمری رحمه الله گوید:

«یَرَیَ النَّاسَ وَیَعْرِفُهُمْ وَیَرَوْنَهُ وَلا یَعْرِفُونَهُ».(۴۲)

«ویژگی ها و امتیازات اخلاقی»

اشاره

امام زمان علیه السلام از آن رو که وارث همه پیامبران عظیم الشأن و اولیای گران قدر الهی است، مجموعه ای کامل از صفات کمال و جمال را دارا است. او تجلّی بخش اخلاق عظیم پیامبرصلی الله علیه وآله و خصوصیات شگفت امیرالمؤمنین علیه السلام و مکارم و فضایل والای فاطمه زهراعلیها السلام و فرزندان معصوم ایشان است. اشاره به برخی از این ویژگی ها، می تواند مقدمه ای آگاهی بخش برای تبعیّت از آن امام و همسویی با او باشد.

۱ – دانش گسترده

امیرالمؤمنین علیه السلام درباره او فرمودند:

«هُوَ اَکْثَرُکُمْ عِلْماً»:

«او دانشمندترین شما است».(۴۳)

امام باقرعلیه السلام فرمود:

«دانایی به کتاب خدای عزّوجلّ و سنّت پیامبرصلی الله علیه وآله در قلب مهدی ما می روید، هم چنان که گیاهان به بهترین شکل از زمین می رویند. پس هر کس او را دید، بگوید: سلام بر شما ای اهل بیت رحمت و نبوّت و ای گنجینه علم و جایگاه

رسالت».(۴۴)

۲ – زهد و بی اعتنایی به دنیا

امام رضاعلیه السلام درباره او فرمود:

«وَما لِباسُ الْقائِمِ إِلَّا الْغَلِیظُ، وَما طَعامُهُ إِلَّا الْجَشَبُ»؛

«لباس قائم علیه السلام ما چیزی نیست جز پوشاکی خشن، و غذای او چیزی نیست جز طعامی خشک».(۴۵)

۳ – عدالت گستری در بین مردم

امام باقرعلیه السلام درباره حضرت مهدی علیه السلام فرمود:

«یَعْدِلُ فِی خَلْقِ الرَّحْمنِ، اَلْبِرِّ مِنْهُمْ وَالْفاجِرِ»؛

«او در بین مردم به عدالت رفتار می کند؛ چه نیکوکار باشند و چه بدکار».(۴۶)

۴ – عمل به سنّت پیامبرصلی الله علیه وآله

پیامبرصلی الله علیه وآله فرمود:

«او از من است، اسمش همانند اسم من است. خداوند مرا و آیین مرا به وسیله او حفظ می نماید. و او به سنت و روش من عمل می کند».(۴۷)

۵ – جود و بخشش

پیامبرصلی الله علیه وآله فرمود:

«مردی به نزد او می آید و می گوید: ای مهدی! چیزی به من ببخش، عطایی بفرما. پس حضرت مهدی علیه السلام آن مقدار از مال را که او بتواند حمل کند در دامنش می ریزد».(۴۸)

۶ – دعا و عبادت

نمازهای خاص و دعاهای فراوانی که از ناحیه مقدّسه امام زمان علیه السلام رسیده است، همگی دلالت بر مداومت آن بزرگوار بر دعاها و عباداتی دارند که به یقین بالاترین نشانه بندگی و قوی ترین عامل در تقرّب به سوی خدا به شمار می آیند.

اگر پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله برای آمادگی یافتن جهت دریافت مسئولیت بزرگ رسالت، مأمور به اقامه نماز شب به

صورت واجب می شود، به این معنـا است که کثرت بنـدگی و شـدت اهتمام به نماز و دعا و عبادت، لازمه پـذیرش مسـئولیت هـای بزرگ است و از همین رو، قبول مسـئولیت حـاکمیت بخشـیدن به توحیـد و عـدالت در سراسـر دنیا توسط امام زمان علیه السلام جز در سایه عبادت های همیشگی و دعاهای پیوسته آن بزرگوار میسّر نیست.

۷ – شجاعت و صلابت

رویارویی با همه مشـرکان و مسـتکبران و به زانو درآوردن همه قدرت های طاغوتی دنیا، دلاوریِ بی نظیر و استواریِ بی بدیل می طلبد.

کسـی که همچون رسول اللّه صـلی الله علیه وآله در گرمـا گرم پیکارهـا، رزمش مـایه دل گرمی رزم آوران، و حضور قاطعانه اش پشـتوانه کفر ستیزان و همانند امام علی علیه السـلام زره اش پشت نداشـته باشد و همانند امام حسین علیه السلام مرد میدان رزم باشد.

۸ – صبر و شکیبایی

اسـتقامت و صبر هر انسان را بایـد با بررسـی میزان بلاها و مقـدار مشـکلات وارده بر او، برآورد کرد. صـبورترین و بردبارترین انسان های تاریخ، چند سال در برابر سختی ها دوام آورده و چه اندازه بلاها و غم ها را تحمل کرده اند؟

به یقین محنت ها و بلاها و مصـیبت های امام زمان علیه السـلام در طول این همه قرن، هرگز قابل مقایسه با هیچ انسان دیگری نیست؛ زیرا کثرت بلاها و طول زمان ابتلائات است که صبر و اسـتقامتی والا می طلبـد؛ بلکه نوع مسـئولیت انسان هم در تعیین میزان اسـتقامت و شـکیبایی، تأثیرگذار است و حضرت مهدی علیه السلام امام زمان و حجت عالمیان و ولیّ همه مؤمنان و پدر و سرپرست همه شیعیان است.

«طول عمر»

از میلاد امام زمان علیه السـلام (۲۵۵ ه ق) تـاکنون، بیش از هزار سـال می گـذرد. این عمر طولانی ممکن است ده ها، صـدها بلکه هزارها سال دیگر ادامه یابد. با این همه، هرگز جای شگفتی نیست؛ زیرا:

یکم: خدای بزرگی که انسان را از هیچ آفریده و ایجاد و بقای هر چیزی تنها به اراده او بستگی دارد؛

«إِنَّما اَمْرُهُ إِذا اَرادَ شَیئاً أَنْ یَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونَ».(۴۹)

توانایی دارد که حیات یکی از آفریده های خویش را بنا به حکمت هایی، چندین هزار سال، طولانی گرداند.

در قرآن کریم درباره حضـرت یونس آمـده است که اگر توبه نمی کرد خداونـد او را تا روز قیامت در شـکم نهنگ زنده نگه می داشت.(۵۰)

دوم: کتاب های تاریخ سرشار از داستان انسان های کهن سالی است که صدها سال بدون هیچ گونه مریضی و ناراحتی عمر کرده اند.

در تورات آمده است که «ذوالقرنین» سه هزار سال عمر کرد.(۵۱) قرآن کریم نیز آن جا که از نوح پیامبرعلیه السلام سخن می گوید، عمر او را ۹۵۰

سال تا پیش از طوفان، ذکر می فرماید.(۵۲)

سوم: از نظر منطقی، در ارتقای تدریجی عمر یک موجود نمی توان حد خاصّی را معین کرد و بالاتر از آن را ناممکن شمرد. پس اگر عمر یک انسان مثلاً ممکن است صد، صد و پنجاه و دویست سال باشد، بالاتر از این هم ممکن است و این سلسله تدریجی اگر به چند هزار سال هم برسد باز هم نمی توان گفت ناممکن است.

چهارم: علم ثابت کرده است که اگر مواد لازم اندام های بدن به مقدار متناسب به آن ها برسد و همواره از مریضی ها و نارسایی های هر یک از آن ها پیشگیری شود، عمر موجودات زنده به طور شگفت انگیزی قابل ازدیاد است. به این ترتیب هیچ بُعدی ندارد که امام زمان علیه السلام با توجه به آگاهی های خدادادی و بی انتهای خود، ده ها برابر عمر طبیعی سایر انسان ها عمر داشته باشد.

«انتظار»

عاقبت روزگار پرمرارت غیبت امام زمان علیه السلام به سر خواهد آمد و دوران پرشکوه ظهور و غلبه اسلام و توحید، فرا خواهد رسید.

با چنین دیدگاهی هر کس که به امام زمان علیه السلام اعتقاد دارد و پیمان ولایت و طاعت او را بر عهده گرفته است، همیشه چشم انتظار خواهد بود و هرگز از حرکت و تلاش برای آماده سازی خویش و جامعه اش دست بر نخواهد داشت.

در احادیث شریفه انتظار کشیدن برای مهدی موعودعلیه السلام همپایه جهاد در راه خدا، بلکه جهاد و شهادت در پیشگاه رسول خداصلی الله علیه وآله شمرده شده است،(۵۳) که اولاً ـ نشانگر اهمیت بسیار زیاد انتظار در عصر غیبت، و ثانیاً بیانگر سختی های راه انتظار و لزوم مقاومت و سخت کوشی در این مسیر است.

انتظار هرگز به معنی یک جا نشستن

و بی تفاوت مانـدن و چشم به آینـده دوختن نیست بلکه به پاخاسـتن و به انحرافات و کژی ها اعتراض نمودن و برای آینده ای روشن و اسلامی، زمینه سازی کردن است.

«صفات منتظران»

شناخت امام و اعتقاد به امامت

تا امام زمان علیه السـلام شـناخته نشود و امامت او مورد اعتقاد قرار نگرفته باشد، چگونه می تواند انتظار شکل بگیرد؟! و چنین شنـاخت و اعتقـادی، اساسـی تریـن ویژگی منتظران بـه شـمار می آیـد، از آن رو کـه خـود از ارکـان مهم انتظـار و مقـدمه آن محسوب می شود. چنان که در کلام امام سجّاد آمده است:

«إِنَّ أَهْلَ زَمانِ غَيْبَتِهِ، اَلْقائِلُونَ بِإِمامَتِهِ، اَلْمُنْتَظِرُونَ لِظُهُورِهِ، أَفْضَلُ أَهْلِ كُلِ ّزَمانٍ»؛(۵۴)

«همانا مردم زمان غیبت حضرت مهدی علیه السلام که به امامت او قائل باشند و در ا نتظار ظهورش به سربرند، برتر از مردم هر زمان دیگرند.»

پرهیزکاری و خوش اخلاقی

معیار کرامت و برتری در اسلام چیزی جز پرهیزکاری نیست؛

«إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اَتْقياكُمْ»؛(۵۵)

چنان که معیار ارزش ایمان، چیزی جز درجات نیکویی اخلاق نیست؛

«اَفْضَلُكُمْ إِيماناً، اَحْسَنُكُمْ اَخلاقاً».

بنابراین، قابل تصور نیست که فضیلت و کرامت انتظار، برای کسانی، خارج از محدوده تقوا و خوش اخلاقی حاصل آید.

امام صادق علیه السلام فرمود:

«مَنْ سَرَّ أَنْ يَكُونَ مِنْ اَصْحابِ الْقائِمِ فَلْيَنْتَظِرْ وَلْيَعْمَلْ بِالْوَرَعِ وَمَحاسِنِ الأَخْلاقِ وَهُوَ مُنْتَظِرٌ»؛(۵۶)

«هر کس دوست دارد از اصـحاب و یاوران قائم علیه السـلام باشـد، بایـد انتظار بکشـد و براساس پرهیزکاری و نیکویی اخلاق رفتار نماید؛ در حالی که چشم انتظار ظهور است.»

فرمان پذیری

کسـی که چشم انتظـار امام معصوم خویش است، با اعتقاد به رهبری همه جانبه او، اطاعتش را واجب می شـمارد و با فرمانبری از او در دوره غیبت، خود را برای اطاعت بی چون و چرا از او در هنگام ظهور آماده می سازد.

امام صادق علیه السلام فرمود:

«طُوبى لِشيعَهِ قائِمِنَا الْمُنْتَظِرِينَ لِظُهوُرِهِ فِى غَيْبَتِهِ، وَالْمُطِيعِينَ لَهُ فِى ظُهُورِهِ»؛(۵۷)

«خوشا به حال شیعیان قائم ما که در زمان غیبتش، در انتظار او به سر می برند و در دوران ظهورش مطیع او هستند.»

دوستی با دوستان حضرت مهدی علیه السلام و دشمنی با دشمنان او

یکی از قابل اعتمادترین معیارهای دوستی برای هر انسان بررسی دوستی ها و دشمنی های او است.

دوستِ دشمن و دشمنِ دوست را هرگز نمی توان دوست نامید؛ چنان که دوستِ دوست و دشمنِ دشمن را نمی توان دشمن حساب کرد.

طبیعی است که هر انسانی دوست دار دوستان محبوب خود و دشمن دشمنان او است.

منتظران امام زمان علیه السلام که انتظارشان تجلّی محبّت و علاقه و احترام آنان به او است به یقین دوستان امام زمان علیه السلام را دوست می دارند و با دشمنانش دشمن هستند.

پیامبرصلی الله علیه وآله فرمود:

«طُوبى لِمَنْ اَدْرَكَ قائِمَ اَهْلِ بَيْتِى وَهُوَ يَأْتَمُّ بِهِ فِى غَيْبَتِهِ قَبْلَ قِيامِهِ وَلْيَتَوَلّى اَوْلِيائَهُ وَيُعادِى اَعْدائَهُ»؛(۵۸)

«خوشا به حال آنان که قائم خاندان مرا درک کرده و در زمان غیبت و قبل از قیامش به او تأسّی می جویند. دوستانش را دوست می دارند و با دشمنانش دشمن هستند.»

«علامات پیش از ظهور»

خدای تبارک و تعالی به خاطر اهمیّت ظهور حضرت مهدی علیه السلام و نیز به خاطر جلوگیری از اشتباهات و سوء استفاده ها، علامت هایی را به عنوان نشانه های پیش از ظهور مقرّر فرموده است. علامات ظهور را در یک دسته بندی می توان دو قسمت کرد: علایم قطعی، علایم غیر قطعی.

علامت های قطعی نشانه هایی هستند که در روایات قطعی و متواتر وارد شده و نسبت به ظهور آن ها نیز تأکید شده است. مانند: خروج سفیانی و قتل نفس زکیه.(۵۹)

علامت های غیر قطعی، نشانه هایی هستند که یا روایات قطعی در مورد آن ها نداریم و یا توسط معصوم علیه السلام به حتمی بودن آن ها اشاره ای نشده است؛ مثل پنج بار خسوف ماه و پانزده بار کسوف خورشید.(۶۰)

این علامت ها را در دسته بندی دیگری می توان سه قسمت دانست:

علایم غیر طبیعی در عالم تکوین، علایمی در رفتار اجتماعی و آداب

انسان ها، پدیده های طبیعی – مثل خسوف و کسوف متوالی در ماه رمضان، مانند شعله کشیدن آتشی عظیم در شرق آسمان و طلوع خورشید از مغرب – و یا مانند کثرت فحشا و زیاد شدن مدّعیان پیامبری و کشته شدن پنج هفتم انسان ها در جنگ.

آنچه در بررسی علامات ظهور مهم و قابل تأمّل می باشد این است که، عدم پیدایش هیچ یک از آن ها موجب یقین به تأخیر ظهور نمی تواند باشد؛ زیرا «خداوند امر فرج را تنها در یک شب به سامان می رساند».(۶۱)

و لازمه چنین امری انتظاری دایم است، به گونه ای که آمادگی برای ظهور، هر روز تجدید گردد.

«هنگامه ظهور»

ندای آسمانی، فرا رسیدن ظهور حضرت مهدی علیه السلام را به همه انسان ها اعلام خواهد کرد.

حضرت مهدی علیه السلام از کنار خانه کعبه در مسجدالحرام قیام جهانی خویش را آغاز خواهد نمود.

سیصد و سیزده نفر از بهترین یاران و منتظران برای بیعت با امام زمان علیه السلام در کنار کعبه گرد می آیند.

حضرت عیسی مسیح علیه السلام از آسمان نزول خواهد کرد و در نماز خویش به امام زمان علیه السلام اقتدا خواهد کرد.

یاوران حضرت مهدی علیه السلام از گوشه و کنار دنیا به سوی مکّه سرازیر گشته و به فرمان دهی آن بزرگوار به سوی عراق حرکت خواهند کرد.

لشکر سفیانی در منطقه ای به نام «بیداء» به زمین فرو خواهد رفت و سپاه پیروزمند اسلام همه دنیا را فتح خواهد کرد.

آن حضرت کوفه را محل استقرار و پایتخت حکومت خود قرار خواهد داد.

«دوران پس از ظهور»

اشاره

دوران شکوهمند پس از ظهور حضرت مهدی علیه السلام از دیدگاه های گوناگون در ضمن احادیث و روایات معصومین علیهم السلام به تصویر کشیده شده است:

۱ – حاکمیّت اسلام در سراسر گیتی

امام صادق علیه السلام فرمود:

«وقتی قائم قیام کند، هیچ سرزمینی نمی ماند مگر اینکه ندای شهادت به یگانگی خدا و نبوّت پیامبرصلی الله علیه وآله در آن به گوش برسد».(۶۲)

۲ – اقامه کامل حدود الهی

امام کاظم علیه السلام در تفسیر آیه ۱۷ سوره حدید فرمود:

«این که خداونـد زمین را بعد از مرگش زنده می کند، مراد این نیست که زمین را با باران زنده می کند، بلکه خداوند مردانی را بر می انگیزد که زمین را با احیای عدالت و اقامه حدود الهی زنده سازند».(۶۳)

۳ – احیای معارف قرآنی

حضرت امام علی علیه السلام در ذکر دست آوردهای قیام حضرت مهدی علیه السلام می فرمایند:

«آن زمان که مردم قرآن را طبق هواهای خویش توجیه کرده باشند او رأی و فکر آنان را به سمت قرآن سوق می دهد و آن را در خدمت حقایق قرآنی قرار می دهد... پس به شما نشان خواهد داد که چگونه کتاب و سنّت فراموش شده و مفاهیم زنده آن را احیا خواهد کرد».(۶۴)

۴ – نابودی ستم و برقراری عدالت

رسول خداصلی الله علیه وآله فرمود:

«مهـدی از فرزندان من است. او را غیبتی هست. هنگامی که ظهور کند، زمین را پر از عدل و داد سازد؛ همان گونه که از ظلم و ستم پر شده باشد.(۶۵)

۵ – تجدید اسلام

امام باقرعلیه السلام فرمود:

«آنچه پیامبرصـلی الله علیه وآله انجام داد او نیز انجام می دهد، بنیان های پیشین را در هم می شکند، چنان که رسول اللّٰه صلی الله علیه وآله امر جاهلیّت را در هم شکست. و او اسلام را دوباره از سر می گیرد.»(۶۶)

۶ – کمال دانش در بین مردم

امام صادق علیه السلام فرمود:

«علم بیست و هفت حرف است. همه معـارفی که پیـامبران علیهم السـلام آورده انـد، فقط دو حرف است. وقتی که قائم ما قیام کند بیست و پنج حرف دیگر علم را ابراز کند و آن را در بین مردم گسترش دهد».(۶۷)

۷ – رشد عقلی

امام باقرعلیه السلام فرمود:

«وقتی قائم ما قیام کند، خداوند دست بر سر بندگان نهد و عقول آنان را جمع کند و سامان بخشد و فکر و اندیشه آنان را کامل گرداند».(۶۸)

۸ – امنیت و آسایش

از صحف ادریس علیه السلام نقل شده است که:

«در زمان خروج قائم آل محمدعلیهم السلام به زمین امنیّت بخشیده می شود، ضرر رسانیدن به هم، و ترس از یکدیگر از بین می رود».(۶۹)

و امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

«در آن زمان زنی بین عراق تا شام پیاده می رود؛ در حالی که هیچ کس و هیچ چیز او را نمی ترساند.(۷۰)

۹ – برابری و محبّت در بین مردم

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

«لَوْ قَدْ قامَ قائِمُنا... لَذَهَبَتِ الشَّحْناءُ مِنْ قُلُوبِ الْعِبادِ»؛(۷۱)

«اگر قائم ما قیام کند،... کینه و ستیزه و جدل از دل های بندگان برود.»

۱۰ – تطهیر زمین از گناه

امام صادق علیه السلام در بیان حال مردم پس از ظهور حضرت مهدی علیه السلام فرمود:

«وَلا یَعْصُونَ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فِی اَرْضِهِ»؛(۷۲)

«مردم در زمین به نافرمانی خدا نمی پردازند.»

«سخن آخر»

شناخت امام زمان علیه السلام شناختی تعهد آفرین و مسئولیت آور است.

تمسک به ریسمان ولایت، رعایت تقوا و پرهیز از مخالفت امام زمان علیه السلام، مبارزه و تلاش برای زمینه سازی ظهور، استقامت در طریق محبت و یاری رسانی به امام علیه السلام، دعای همیشگی برای نزدیک شدن ظهور و عملی شدن اهداف مقدس آن بزرگوار، وظایف و مسئولیت هایی هستند که یک شیعه منتظر هرگز در انجام آن ها کوتاهی نمی کند.

ممکن نیست کسی امام زمان علیه السلام را بشناسد و با اهداف و آرمان های او آشنا باشد، با این همه، آرام بنشیند و در برابر

آنچه که امام زمان علیه السلام - بلکه بالاتر از او خدای امام زمان علیه السلام - از او می خواهد، بی تفاوت بماند.

«استغاثه به امام زمان علیه السلام»

از ناحیه مقدسه امام زمان علیه السلام علاوه بر توقیعات شریفه ای که در زمان غیبت صغری نگاشته شده و متضمّن پاسخ گویی آن بزرگوار به سئوالات عدیده شیعیان و موالیان است، دعاها و زیارات خاصه ای نیز نقل شده است که مداومت بر آن ها دارای اثراتی فراوان در ارتقای معنوی و برآورده شدن حاجات مؤمنین است.

اینک در پایان این دفتر به ذکر یکی از این دعاها که مشهور به استغاثه به حضرت مهدی علیه السلام است، می پردازیم.

مرحوم «سید علی خان» در کتاب «کلم الطیّب» فرموده است: این استغاثه ای است به حضرت صاحب الزمان علیه السلام، هر جا که باشی دو رکعت نماز به حمد و هر سوره ای که خواهی بگزار، سپس رو به قبله زیر آسمان بایست و بگو:

سَلامُ اللَّهِ الْکامِلُ التّآمُّ الشّامِلُ الْعآمُّ، وَصَلَواتُهُ الدّآئِمَهُ، وَبَرَکاتُهُ الْقآئِمَهُ التّآمَّهُ، عَلی حُجَّهِ اللَّهِ وَوَلِیِّهِ فِی أَرْضِهِ وَبِلادِهِ، وَخَلِیفَتِهِ عَلی خَلْقِهِ وَعِبادِهِ، وَسُلالَهِ النُّبُوَّهِ، وَبَقِیَّهِ الْعِتْرَهِ وَالصَّفْوَهِ، صاحِبِ الزَّمانِ، وَمُظْهِرِ الْإِیمانِ، وَمُلَقِّنِ أَحْکامِ

الْقُرْآنِ، وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ، وَناشِرِ الْعَدْلِ فِی الطُّولِ وَالْعَرْضِ، وَالْحُجَّهِ الْقآئِمِ الْمَهْدِیِّ، الْإمامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِیِّ، وَابْنِ الْأَئِمَّهِ الطّاهِرِینَ، الْوَصِیِّ ابْنِ الْأَوْصِیآءِ الْمَرْضِیِّینَ، الْهادِی الْمَعْصُومِ ابْنِ الْأَئِمَّهِ الْهُداهِ الْمَعْصُومِینَ. اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِینَ الْمُسْتَضْعَفِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُذِلَّ الْکافِرِینَ الْمُتَکَبِّرِینَ الظّالِمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَهَ الزَّهْرآءِ سَیِّدَهِ نِسآءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْأَئِمَّهِ الْحُجَجِ الْمَعْصُومِینَ، وَالْإمامِ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ. اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ! سَلامَ مُخْلِصٍ لَکَ فِی الْوِلایَهِ، أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإمامُ الْمَهْدِیُّ قَوْلاً وَفِعْلاً، وَأَنْتَ الَّذِی تَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَ ما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً، فَعَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَکَ، وَسَهَّلَ مَخْرَجَکَ، وَقَرَّبَ زَمانَکَ، وَکَثَّرَ أَنْصارَکَ وَأَعْوانَکَ، وَأَنْجَزَ لَکَ ما وَعَدَکَ، فَهُوَ أَصْدَقُ الْقآئِلِینَ: «وَنُرِیدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَی الَّذِینَ اسْتُضْعِفُوا فِی الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّهً وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثِینَ». یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ، یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، حاجَتِی کَذا وَکَذا (و به جای «کذا و کذا» حاجات خود را ذکر کند) فَاشْفَعْ لِی فِی نَجاحِها، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَیْکَ بِحاجَتِی، لِعِلْمِی أَنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ شَفاعَهً مَقْبُولَهً، وَمَقاماً مَحْمُوداً، فَبِحَقِّ مَنِ اخْتَصَّکُمْ بِأَمْرِهِ وَارْتَضاکُمْ لِسِرِّهِ، وَبِالشَّأْنِ الَّذِی لَکُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَیْنَکُمْ وَبَیْنَهُ، سَلِ اللَّهَ تَعالی فِی نُجْحِ طَلِبَتِی، وَإِجابَهِ دَعْوَتِی، وَکَشْفِ کُرْبَتِی.

و بخواه هرچه خواهی که برآورده می شود ان شاء اللّه تعالی.

مرحوم محدث قمی در کتاب مفاتیح الجنان می فرماید: بهتر آن است که در رکعت اول نمازِ این استغاثه، بعد از حمد، سوره «انا فتحنا» بخواند و در رکعت دوم سوره «اذا جاء نصر اللّه» بخواند.

تاریخچه مسجد مقدّس جمکران

«یا صاحب الزّمان ادرکنی»

شیخ فاضل حسن بن محمّد بن حسن قمی که از بزرگان قدما و علمای شیعه و از

معاصرین شیخ صدوق رحمه اللّٰه بوده است، در کتاب خود به نام تاریخ قم، راجع به بنای مسجد جمکران از کتاب «مونس الحزین فی معرفه الحق و الیقین» چنین نقل کرده است:

شیخ حسن مثله جمکرانی که یکی از صلحا است می گوید: من شب سه شنبه هفدهم ماه رمضان ۳۹۳ ه.ق در منزل خود در قریه جمکران خوابیده بودم، نیمی از شب گذشته بود که ناگاه عدّه ای از مردم به در خانه من آمدند و مرا بیدار کردند و گفتند که: برخیز و مولای خود حضرت مهدی صاحب الزمان صلوات اللّٰه علیه را اجابت کن که تو را طلب نموده است.

حسن می گوید: من برخاستم و خود را جمع و جور کرده و آماده شدم، گفتم بگذارید تا پیراهنم را بپوشم، آواز دادند که «هُوَ ما کانَ قَمِیصُکَ»؛ آن پیراهن را نپوش که از تو نیست، دست بردم و شلوار خود را برگرفتم، ندا آمد که «لَیْسَ ذلِکَ مِنْکَ فَخُذْ سَراوِیلَکَ» آن شلواری که برگرفتی از تو نیست، از آنِ خود را بردار؛ آن را انداختم و شلوار خود را برگرفتم و پوشیدم، آن گاه به طرف کلید رفتم تا درب منزل را باز کنم، آواز دادند که «اَلْبابُ مَفْتُوحٌ» درب باز است، چون به درِ منزل آمدم جماعتی از بزرگان را دیدم، سلام کردم، جواب دادند و مرحبا گفتند.

آن ها مرا به مکانی که اکنون مسجد جمکران است آوردند، چون نیک نگاه کردم، تختی دیدم که فرشی نیکو بر آن پهن و بالش های فاخر بر آن نهاده شده و جوانی سی ساله بر آن تخت تکیه بر چهار بالش کرده و پیرمردی هم در نزد او نشسته و کتابی در

دست گرفته و بر آن جوان می خوانـد و بیشتر از شـصت مرد در اطراف او بر این زمین در حال نماز خوانـدن بودند که بعضـی جامه های سفید و بعضی دیگر جامه های سبز بر تن داشتند.

آن پیرمرد حضـرت خضـرعلیه السـلام بود و مرا امر به نشسـتن نمود، آن گاه امام علیه السـلام اسم مرا بردنـد و فرمودند: برو به حسنِ مسـلم بگو تو پنـج سـال است که این زمین را تصـرّف کرده و در آن چیز کاشـته و کشـاورزی می نمـایی، ولی ما آن را خراب می کنیم.

این زمینِ شـریفی است و حقّ تعـالی آن را از زمین های دیگر برگزیـده و شـرافت داده است، امسال باز هم آن را مرتب نموده ای تـا در آن به کشت و زرع پردازی و حـال آن که تو را چنین اجـازه و حقّی نیست، بنـابراین هر بهره و نفعی که تا به حال از این زمین برگرفته ای باید برگردانی تا در این مکان مسجدی بنا کنند.

خـدای عزّوجـلّ به خاطر این امرِ خلافی که انجام داده ای و آن را جزء زمین خود گرفته ای، دو پسـر جوان تو را باز گرفت امّا متنبه نشدی، اگر باز هم بخواهی چنین کنی کیفر الهی، آن گونه که آگاه نباشی، به تو خواهد رسید.

عرض کردم: ای آقـا و مولایم! برای این موضوع بایـد نشانه و علامتی داشـته باشم؛ زیرا مردم بـدون نشانه سـخن مرا قبول نمی کنند، امام علیه السـلام فرمود: «إِنّا سَـنَعْلَمُ هُناکَ عَلامَهٌ» ما در اینجا علامت و نشانه قرار می دهیم تا سخن تو را تصدیق نمایند، تو برو و رسالت ما را انجام بده، (در قم) نزد سیّد ابوالحسن برو به او بگو تا با تو بیاید و

حسن مسلم را حاضر نماید و منافع چند ساله را از او بگیرد و به مصرف بنای مسجد برساند.

بقیه مخارج را از قریه رهقِ اَرْدَهال که مِلک ماست بیاورنـد و ساختمان مسـجد را تمام کنند، نصف قریه رهق را بر این مسـجد وقف کردیم که هر ساله درآمد آن را بیاورند و صرف عمارت مسجد نمایند.

مردم را بگو تـا به این مکـان رغبت نماینـد و آن را عزیز دارنـد، چهـار رکعت نماز اینجا بگزارنـد: دو رکعت اوّل به نیّت نماز تحیّت مسـجد است که در هر رکعتی یک بار سوره حمـد و هفت بار سوره «قُلْ هو اللّه اَحَـد» خوانـده می شود و ذکر رکوع و سجود را هفت بار تکرار کنند. دو رکعت دوّم را به نیّت نماز امام زمان علیه السلام بخوانند به این ترتیب که چون سوره حمد را شـروع به خوانـدن نمایند و به «اِیّاکَ نَعْبُدُ وَاِیّاکَ نَسْـتَعِین» برسـند آن را صد بار تکرار کنند و بعد از آن بقیه سوره حمد را بخواننـد، و سـپس سوره «قُـلْ هُو اللَّه احـد» را فقـط یک بار بخواننـد و آن گاه ذکر رکوع و سـجود را هفت بار تکرار نماینـد، رکعت دوّم را نیز به همین طریق بخواننـد، چون نمـاز را تمـام کننـد یـک بـار تهلیل (لا اله اِلاّ اللّه) بگوینـد و سـپس تسبیحات حضـرت فـاطمه زهرا سـلام اللّه علیهـا را خوانـده و سر به سـجده گذارنـد و صـد بـار صـلوات بر پیغمبر و آلش علیهم السـلام بفرستند.

سپس امام علیه السـلام فرمودند: «فَمَنْ صَـلّیها فَکَأَنَّما صَلّی فِی الْبَیْتِ الْعَتِیقِ» یعنی هر کس این نماز را بخواند مانند آن است که در کعبه نماز خوانده باشد.

حسن مثله جمکرانی می گوید: من

به راه افتادم چند قدمی هنوز نرفته بودم که دوباره مرا باز خواندند و فرمودند: بزی در گلّه جعفر کاشانی چوپان است، اگر مردم روستا بهای آن را دادند که هیچ وگرنه، از مال خود آن را خریداری کن و فردا شب به این مکان بیاور و آن را بکش، آن گاه روز هیجدهم ماه مبارک رمضان گوشت آن را بین بیماران انفاق می کنی، هر مریض و بیماری که از گوشت آن بخورد حق تعالی شفایش دهد، نشانی آن بز این است که ابلق بوده و موهای بسیار دارد و هفت علامت دیگر نیز داشته، سه علامت در طرفی و چهار تای دیگر در طرف آخر.

حسن مثله می گوید: به منزل برگشتم، تمام شب را در اندیشه بودم، تا صبح طلوع کرد و نماز را خواندم، سپس به منزل علی المنذر رفتم و احوال دیشب را با وی گفتم، با یکدیگر به آن جایگاه که مرا شب برده بودند رفتیم، قسم به خدا میخ ها و زنجیرهایی که حدود بنای مسجد را نشان می داد مشاهده کردیم و آن ها همان نشان و علامتی بود که امام علیه السلام فرموده بود.

سپس به طرف منزل سیّد ابوالحسن در قم حرکت کردیم، چون به در منزل او رسیدیم خادمش را دیدیم که درب منزل در انتظار ماست، سؤال کرد: تو از جمکرانی؟ گفتم: بلی. گفت: سیّد از سحرگاه منتظر تو است.

من به داخل منزل رفتم و سیّد ابوالحسن را سلام کردم، جوابی نیکو داد و ما را اعزاز و احترام کرده و بنشانید، آن گاه قبل از این که من چیزی بگویم، به من فرمود: ای حسن مثله! شب گذشته خوابیده بودم، در خواب شخصی

به من گفت:

«بامداد مردی به نام حسن مثله از جمکران پیش تو آید، آنچه به تو گوید او را تصدیق کن و بر گفتار او اعتماد نما؛ زیرا سخن او، سخن ماست و باید قول او را ردّ نکنی».

از خواب بیدار شدم، تا این ساعت منتظر تو بودم.

حسن مثله می گوید: من هم تمام احوال شب گذشته را با شرح و تفصیل برای سیّد ابوالحسن بیان کردم، سیّد بلافاصله دستور داد تا اسب ها زین کردند و بیاوردند و سوار شدیم، چون به نزدیک ده رسیدیم جعفر چوپان گله اش را در کنار جاده می چرانید، من در میان گلّه رفتم، بزی که از عقب گوسفندان می آمد به طرف من دوید، آن بز را گرفتم و به نزد جعفر چوپان آوردم، تا بهای آن را بدهم، جعفر سوگند یاد کرد که من هرگز این بز را ندیده ام و در گله من نبوده است، مگر امروز که می بینم، و هر چند که می خواهم آن را بگیرم ممکن نمی شود و اکنون به نزد شما آمد.

پس بز را همچنان که امام علیه السلام فرموده بود در آن جایگاه آوردیم و ذبح نمودیم و گوشت آن را بین بیماران تقسیم کردیم و همه شفا یافتند.

سیّد ابوالحسن، حسن مسلم را احضار کرد و منافع چند ساله زمین را از او گرفت و امر کرد تا وجوه درآمد روستای رهق را نیز آوردند و مسجد را بنا کردند و با چوب پوشانیدند.

سیّد ابوالحسن الرضا زنجیرها و میخ ها را به قم برد و در منزل خود گذاشت و بیماران می رفتند و خود را به آن ها می مالیدند و خدای تعالی شفای عاجل می داد.

ابوالحسن محمّد بن حیدر گوید که

شنیدم که سیّد ابوالحسن الرضا در محله موسویان در شهر قم مدفون است و پس از او فرزندش بیمار شد و وی به سر صندوقی که زنجیرها و میخ ها در آن نگهداری می شد رفت تا به وسیله آن ها شفا یابد، هنگامی که سر صندوق را باز کرد اثری از زنجیرها و میخ ها نیافت و هرچه مردم جست وجو کردند، فایده ای نبخشید.

بسمه تبارک و تعالی «به مردم بگو: به این مکان (مسجد مقدّس جمکران) رغبت نمایند و آن را عزیز دارند...».

«از فرمایشان حضرت مهدی علیه السلام به حسن بن مثله جمکرانی»

قابل توجّه عاشقان و شیفتگان حضرت مهدی (عج) و ارادتمندان به ساحت مقدّس آن حضرت:

مسجد مقدّس جمکران در رابطه با اجرای طرح جامع مسجد و تأمین نیازمندی های شما عزیزان نمازگزار، آماده هرگونه همکاری و جذب کمک های نقدی و غیر نقدی شما می باشد.

کمک های نقدی خود را به حساب جاری ۳۱۳ بانک ملت، شعبه جمکران - واریز نموده و رسید آن را به آدرس: قم صندوق پستی ۱۶۱ مسجد مقدّس جمکران، ارسال فرمایید.

مسجد مقدّس جمکران - قم

فهرست منشورات مسجد مقدّس جمکران

۱ قرآن کریم خط نیریزی / الهی قمشه ای ۲ قرآن کریم خط عثمان طه / الهی قمشه ای ۳ صحیفه سجادیه ویرایش حسین وزیری/الهی قمشه ای ۴ کلیات مفاتیح الجنان / عربی انتشارات مسجد مقدّس جمکران ۵ کلیات مفاتیح الجنان خط افشاری / الهی قمشه ای ۶ منتخب مفاتیح الجنان خط خاتمی / الهی قمشه ای ۷ ارتباط با خدا واحد تحقیقات ۸ آشنایی با چهارده معصوم (۱و۲)/شعر و رنگ آمیزی موسوی ۹ آئینه اسرار حسین کریمی قمی ۱۰ آخرین پناه محمود ترحمی ۱۱ آخرین خورشید پیدا واحد تحقیقات ۱۲ آقا شیخ مرتضی زاهد محمد حسن سیف اللهی

۱۳ آیین انتظار (مختصر مکیال المکارم) واحد پژوهش ۱۴ از زلال ولایت واحد تحقیقات ۱۵ اسلام شناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۱۶ امامت، غیبت، ظهور واحد پژوهش ۱۷ امامت و غیبت از دیدگاه علم کلام علم الهدی / واحد تحقیقات ۱۸ امام رضا(علیه السلام) در رزمگاه ادیان سهراب علوی ۱۹ امام شناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۲۰ انتظار بهار و باران واحد تحقیقات ۲۱ انتظار و انسان معاصر عزیز اللّه حیدری ۲۲ اهّمیت اذان و اقامه محمد محمدی اشتهاردی ۲۳ با اولین امام در آخرین پیام حسین ایرانی ۲۴ بامداد بشریت محمد جواد مروّجی طبسی ۲۵ بهتر از بهار / کودک شمسی (فاطمه) وفائی ۲۶ پرچمدار نینوا محمد محمدی اشتهاردی ۲۷ پرچم هدایت محمد رضا اکبری ۲۸ تاریخ امیر المؤمنین(علیه السلام)/ دو جلد شیخ عباس صفایی حائری ۲۹ تاریخ پیامبر اسلام(ص) / دو جلد شیخ عباس صفایی حائری ۳۰ تاریخچه مسجد مقدّس جمکران واحد تحقیقات ۳۱ تاریخ سید الشهداء(علیه السلام) شیخ عباس صفایی حائری ۳۲ تجلیگاه صاحب الزمان(علیه السلام) سید جعفر میرعظیمی ۳۳ جلوه های پنهانی امام عصر(علیه السلام) حسین علی پور

۳۴ چهارده گفتار(علیه السلام) حسین گنجی ۳۵ چهل حدیث سید صادق سیدنژاد

۳۶ حضرت مهدی(علیه السلام)فروغ تابان ولایت محمد محمدی اشتهاردی ۳۷ حکمت های جاوید محمد حسین فهیم نیا

۳۸ ختم سوره های یس و واقعه واحد پژوهش ۳۹ خزائن الاشعار عباس حسینی جوهری ۴۰ خورشید غایب رضا استادی ۴۱ خوشه های طلایی(مجموعه اشعار) محمد علی مجاهدی (پروانه)

۴۲ دار السلام شیخ محمود عراقی میثمی ۴۳ داستان هایی از امام زمان(علیه السلام) حسن ارشاد

۴۴ داغ شقایق (مجموعه اشعار) علی مهدوی ۴۵ در جستجوی نور صافی، سبحانی، کورانی ۴۶ در کربلا چه گذشت؟(ترجمه نفس المهموم) شیخ عباس قمی /

کمره ای ۴۷ دلشده در حسرت دیدار دوست زهرا قزلقاشی ۴۸ دین و آزادی محمّد حسین فهیم نیا

۴۹ رجعت احمد علی طاهری ورسی ۵۰ رسول ترک محمد حسن سیف اللهی ۵۱ روزنه هایی از عالم غیب سید محسن خرّازی ۵۲ زیارت ناحیه مقدّسه واحد تحقیقات ۵۳ سحاب رحمت عباس اسماعیلی یزدی ۵۴ سرود سرخ انار الهه بهشتی ۵۵ سقّا خود تشنه دیدار طهورا حیدری ۵۶ سلفی گری (وهابیت) و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۵۷ سیاحت غرب آقا نجفی قوچانی ۵۸ سیمای امام مهدی(علیه السلام) در شعر عربی دکتر عبد اللهی ۵۹ سیمای مهدی موعود(علیه السلام)در آئینه شعر فارسی محمد علی مجاهدی (پروانه)

۶۰ شرح زیارت جامعه کبیره (ترجمه الشموس الطالعه) محمّد حسین نائیجی ۶۱ شمس وراء السحاب/ عربی السیّد جمال محمّد صالح ۶۲ ظهور حضرت مهدی(علیه السلام) سید اسد اللّه هاشمی شهیدی ۶۳ عاشورا تجلّی دوستی و دشمنی سید خلیل حسینی ۶۴ عریضه نویسی سید صادق سیدنژاد

۶۵ عطر سیب حامد حجّتی ۶۶ عقد الدرر فی أخبار المنتظر(علیه السلام)/ عربی المقدس الشافعی ۶۷ علی(علیه السلام) مروارید ولایت واحد تحقیقات ۶۸ علی(علیه السلام) و پایان تاریخ سید مجید فلسفیان ۶۹ غدیرشناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۷۰ غدیرخم (روسی، آذری لاتین) علی اصغر رضوانی ۷۱ فتنه وهابیت علی اصغر رضوانی ۷۲ فدک ذوالفقار فاطمه(علیهاالسلام) سید محمد واحدی ۷۳ فروغ تابان ولایت علی اصغر رضوانی ۷۴ فرهنگ اخلاق عباس اسماعیلی یزدی ۷۵ فرهنگ تربیت عباس اسماعیلی یزدی ۷۶ فرهنگ درمان طبیعی بیماری ها(پخش) حسن صدری ۷۷ فوز اکبر محمد باقر فقیه ایمانی ۷۸ کرامات المهدی(علیه السلام) واحد تحقیقات ۷۹ کرامت های حضرت مهدی(علیه السلام) واحد تحقیقات ۸۰ کمال الدین وتمام النعمه (دو جلد) شیخ صدوق / منصور پهلوان ۸۱ کهکشان

راه نیلی (مجموعه اشعار) حسن بیاتانی ۸۲ گردی از رهگذر دوست (مجموعه اشعار) علی اصغر یونسیان (ملتجی)

۸۳ گفتمان مهدویت آیت اللّه صافی گلپایگانی ۸۴ گنجینه نور و برکت، ختم صلوات مرحوم حسینی اردکانی ۸۵ مام فضیلت ها شیخ عباس اسماعیلی یزدی ۸۶ مشکاه الانوار علّامه مجلسی ۸۷ مفرد مذکر غائب علی مؤذنی ۸۸ مکیال المکارم (دو جلد) موسوی اصفهانی/ حائری قزوینی ۸۹ منازل الآخره، زندگی پس از مرگ شیخ عباس قمی ۹۰ منجی موعود از منظر نهج البلاغه حسین ایرانی ۹۱ منشور نینوا مجید حیدری فر

۹۲ موعودشناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۹۳ مهدی(علیه السلام) تجسّم امید و نجات عزیز اللّه حیدری ۹۴ مهدی منتظر(علیه السلام) در اندیشه اسلامی العمیدی / محبوب القلوب ۹۵ مهدی موعود(علیه السلام)دو جلد علّامه مجلسی/ ارومیه ای ۹۶ مهر بیکران محمد حسن شاه آبادی ۹۷ مهربان تر از مادر / نوجوان حسن محمودی ۹۸ میثاق منتظران (شرح زیارت آل یس) سید مهدی حائری قزوینی ۹۹ ناپیدا ولی با ما/(فارسی ،ترکی استانبولی، انگلیسی، بنگالا) واحد تحقیقات ۱۰۰ نجم الثاقب میرزا حسین نوری ۱۰۱ نجم الثاقب(دوجلدی) میرزا حسین نوری ۱۰۲ نشانه های ظهور او محمد خادمی شیرازی ۱۰۳ نشانه های یار و چکامه انتظار مهدی علیزاده ۱۰۴ ندای ولایت بنیاد غدیر

۱۰۵ نماز شب واحد پژوهش مسجد مقدّس جمکران ۱۰۶ نهج البلاغه/(وزیری، جیبی) سید رضی / محمد دشتی ۱۰۷ نهج الکرامه گفته ها و نوشته های امام حسین(علیه السلام) محمّد رضا اکبری ۱۰۸ و آن که دیرتر آمد الهه بهشتی ۱۰۹ واقعه عاشورا و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۱۱۰ وظایف منتظران واحد تحقیقات ۱۱۱ ویژگی های حضرت زینب(علیهاالسلام) سید نور الدین جزائری ۱۱۲ هدیه احمدیه / (جیبی، نیم جیبی) میرزا احمد آشتیانی ۱۱۳ همراه

با مهدی منتظر مهدی فتلاوی/بیژن کرمی ۱۱۴ یاد مهدی(علیه السلام) محمد خادمی شیرازی ۱۱۵ یار غائب از نظر (مجموعه اشعار) محمد حجّتی ۱۱۶ ینابیع الحکمه / عربی - پنج جلد عباس اسماعیلی یزدی ۱۱۷ آثار گناه در زندگی و راه جبران علی اکبر صمدی ۱۱۸ امامت و ولایت در امالی شیخ صدوق سید محمّد حسین کمالی ۱۱۹ سیمای جهان در عصر امام زمان(علیه السلام) محمّد امینی گلستانی ۱۲۰ سخنرانی مراجع در مسجد جمکران واحد پژوهش ۱۲۱ صبح فرا می رسد مؤسسه فرهنگی تربیتی توحید

۱۲۲ قصه های تربیتی محمّد رضا اکبری ۱۲۳ دفاع از امامت و ولایت(مختصر شب های پشاور) کریم شنی ۱۲۴ نگاهی به مسیحیت و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی جهت تهیه و خرید کتاب های فوق، می توانید با نشانی:

قم - صندوق پستی ۶۱۷ ، انتشارات مسجد مقدّس جمکران مکاتبه و یا با شماره تلفن های ۷۲۵۳۷۰۰ ، ۷۲۵۳۳۴۰ - ۰۲۵۱ تماس حاصل نمایید.

کتاب های درخواستی بدون هزینه پستی برای شما ارسال می گردد.

سایر نمایندگی های فروش:

تهران: ۶۶۹۳۹۰۸۳ ، ۶۶۹۲۸۶۸۷ - ۰۲۱

یزد: ۶۲۴۶۴۸۹، ۲-۶۲۸۰۶۷۱ - ۰۳۵۱

فریدونکار: ۱۴ - ۵۶۶۴۲۱۲ - ۰۱۲۲

پی نوشت ها

۱) مَنْ اَرادَ اللَّهَ بَدأَ بِکُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْکُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِکُمْ»، زیارت جامعه کبیره از امام هادی علیه السلام.

۲) مَنْ اَحَبَّکُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ»، همان.

۳) مَنْ ماتَ وَلَمْ یَعْرِفْ إِمامَ زَمانِهِ ماتَ مِیتَهً جاهِلِیَّهً»، بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۳۳۱، ح ۳۱۷.

۴) اَللَّهُمَّ عَرِّفْنِی حُجَّتَکَ، فَاِنَّکَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِی حُجَّتَکَ ضَلَلْتُ عَنْ دِینِی»، بحارالانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۷، ح ۱۸.

۵) بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳ و ۴.

۶) آیه ۵ سوره قصص: (و ما اراده کردیم که بر مستضعفان زمین منّت گذاریم و آنان را پیشوایان و وارثان زمین قرار دهیم.)

۷)

بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۴.

۸) اسلوب معرفی ولادت و امامت دوازدهمین پیشوای شیعه آن چنان دقیق و همه گیر طرح ریزی شده بود که حتّی مخالفان هم قادر به انکار آن نمی باشند. در کتاب شریف منتخب الاثر، ص ۳۲۲ - ۳۴۱، نام ۶۵ نفر از مؤلفان و دانشمندان اهل سنّت ذکر شده که در کتاب های خود به آن اعتراف دارند.

۹) منتخب الاثر، ص ۳۲۰.

۱۰) همان، ص ۳۲۳. مادر امام زمان علیه السلام در سال ۲۵۸ ه.ق در گذشت.

۱۱) زندگانی امام حسن عسکری علیه السلام، و ارشاد، ص ۳۸۳.

۱۲) سوره مریم (۱۹)، آیه ۱۲.

۱۳) سوره مریم (۱۹)، آیه ۳۰.

۱۴) منتخب الاثر، ص ۳۰۱.

۱۵) ینابیع الموده، ص ۴۶۱. در برخی کتب آمده است که «ابو عیسی بن متوکل» به امر «معتمد عبّاسی» بر امام علیه السلام نماز خواند.

۱۶) سوره صف (۶۱)، آیه ۸.

۱۷) برخی از این مغرضان، سویدی، ابن حجر، ابن تیمیه و عبداللّه فصیمی هستند، به کتاب، حیاه الامام المهدی علیه السلام، قرشی مراجعه شود.

۱۸) الغدیر، جلد ۳، صفحه ۳۰۹.

۱۹) منتخب الاثر، ص ۳۵۸.

۲۰) حیاه الامام المهدی علیه السلام، قرشی، ص ۱۲۱ - ۱۲۳؛ بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۳۴۴.

۲۱) تنقیح المقال، ج ۳، ص ۱۴۹.

۲۲) مراقد المعارف، ج ۱، ص ۲۵.

۲۳) منتخب الاثر، ص ۳۹۳.

۲۴) بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۶۱.

۲۵) همان، صفحه ۳۶۰.

۲۶) به وسائل الشیعه، کتاب القضاء و ولایت فقیه و کتاب البیع حضرت امام خمینی رحمه الله مراجعه شود.

۲۷) منتخب الاثر، ص ۴۰۰.

۲۸) امام صادق علیه السلام فرمود: «وقتی دانستیم که خدای عزّوجلّ حکیم است، تصدیق می کنیم که افعال و اقوال او همگی مطابق حکمت است، اگر چه وجه آن برای ما آشکار نباشد». کمال الدین، ج ۲، ص ۴۸۲.

۲۹) همان، ص ۳۴۵.

۳۰) اگر چه

خداوند متعال به قدرت نامنتهای خود می تواند حتی با حضور امام، ایشان را از هر گزندی محفوظ دارد؛ لکن قرار نیست همه زندگی دنیایی بر اساس معجزه پیش برود. چون دنیا محل وظیفه و تکلیف و جریان اسباب و علل عادی است.

۳۱) همان، ص ۴۸۱، «یخاف علی نفسه الذبح».

۳۲) منتخب الاثر، ص ۲۶۷.

۳۳) غَیْبَهً لا یَثْبُتُ فِیها عَلَی الْقَوْلِ بِإمامَتِهِ اِلاّ مَنِ امْتَحَنَ اللَّهُ قَلْبَهُ لِلإیمانِ»، همان، ص ۱۰۱.

۳۴) احتجاج، ص ۲۶۳؛ و بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۹۲.

۳۵) ینابیع الموده، ص ۴۷۷.

۳۶) کمال الدین، ج ۲، ص ۳۵۱.

۳۷) منتخب الاثر، ص ۲۷۷.

۳۸) همان، ص ۲۷۲.

۳۹) در کتبی مانند: بحارالانوار، نجم الثّاقب، جنّه المأوی، دارالسّلام و عبقریّ الحسان، صدها حکایت از دیدار کنندگان حضرت مهدی علیه السلام نقل شده است.

۴۰) بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۳۳.

۴۱) همان، ص ۳۲.

۴۲) بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۳۵۰.

۴۳) غیبت نعمانی ص ۲۱۲، منتخب الاثر، ص ۳۰۹.

۴۴) منتخب الاثر، ص ۳۰۹.

۴۵) غیبت نعمانی، ص ۲۳۳، منتخب الاثر، ص ۳۰۷.

۴۶) منتخب الاثر، ص ۳۱۰.

۴۷) منتخب الاثر ص ۳۱۰.

۴۸) کنزالعمال، ج ۶، ص ۳۹، و ینابیع الموده، ص ۴۳۱.

۴۹) سوره یس (۳۶). آیه ۸۲.

۵۰) سوره صافات (۳۷)، آیه ۱۴۴.

۵۱) منتخب الاثر، ص ۲۷۶.

۵۲) سوره عنکبوت (۲۹)، آیه ۱۴.

۵۳) بحارالانوار، جلد ۵۲، صفحه ۱۲۶.

۵۴) بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲، ح ۴.

۵۵) سوره حجرات (۴۹)، آیه ۱۳.

۵۶) بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۴۰، ح ۵۰.

۵۷) بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۵۰، ح ۷۶.

۵۸) بحار، ج ۵۱، ص ۷۲.

۵۹) منتخب الاثر، ص ۴۳۹.

۶۰) همان، ص ۴۴۰.

۶۱) منتخب الاثر، ص ۱۴۴.

۶۲) اِذا قامَ القائِمُ لا تَبقى اَرْضٌ اِلَّا نُودِیَ فِیها شَهادَهُ اَنْ لا اِلهَ الَّا اللَّهُ وَ اَنَّ مُحَمَّداً رَسولُ اللَّهِ»، بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۴۰.

۶۳)

مکیال المکارم، ج ۱، ص ۸۱.

۶۴) نهج البلاغه، خطبه ۱۳۴، ملاحم.

۶۵) اَلمَهدیُّ مِنْ وُلْدی، تَکُونُ لَهُ غَیْبَةٌ، إِذا ظَهَرَ یَمْلأُ الاَرْضَ قِسْطاً کَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً»، ینابیع الموده، ص ۴۴۸.

۶۶) وَسَیَسْتَأْنِفُ الإِسْلامَ جَدِیداً»، مکیال المکارم، ج ۱، ص ۵۷.

۶۷) بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۶.

۶۸) منتخب الاثر، ص ۴۸۳، به نقل از کافی.

۶۹) بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۸۴.

۷۰) مکیال المکارم، ج ۱، ص ۱۰۱.

۷۱) مدرک پیشین.

۷۲) منتخب الاثر، ص ۴۹۷.

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند ؟

سوره زمر/ ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ .ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)

۲.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی

۳.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...

۴.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو

۵.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه

۶.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱.عمل بر مبنای مجوز های قانونی

۲.ارتباط با مراکز هم سو

۳.پرهیز از موازی کاری

۴.صرفا ارائه محتوای علمی

۵.ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲.برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

درپایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که مـا را در دستیـابی به این هـدف یـاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادنـد تقـدیر و تشـکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصـفهان -خیابان عبـدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شـهید محمد حسن توکلی -پلاک ۱۲۹/۳۴- طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹